

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200179
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6019200179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a zo sudkýň Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcov (sťažovateľov): 1/ F. S. G., narodený X. O. XXXX, trvale G. H. XXX/X, XXX XX J., 2/ V. E., narodený XX. P. XXXX, trvale bytom K. XXX/X, XXX XX J., 3/ Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Nenince, so sídlom Nenince č. 588, 991 26 Nenince, spoločne právne zastúpení advokátom JUDr. Norbertom Horváthom, so sídlom Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, IČO: 30 958 300; proti žalovanému: Okresný úrad Veľký Krtíš, so sídlom Námestie A. H. Škultétyho 11, 990 01 Veľký Krtíš; o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-VK-PLO-2019/000451-017 zo dňa 6. marca 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24 S 54/2019-122 zo dňa 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a.

II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 24 S 54/2019-122 zo dňa 20. novembra 2019 (ďalej len „napádaný rozsudok“ alebo „rozsudok správneho súdu“) zamietol správnu žalobu žalobcov proti opatreniu žalovaného č. OU-VK-PLO-2019/000451-017 zo dňa 6. marca 2019 (ďalej len „opatrenie žalovaného“ alebo „žalované opatrenie“) o nezaevidovaní zmluvy o užívaní Poľovného revíru „Nenince“ zo dňa 21. decembra 2017, uzatvorenú medzi žalobcami 1/ a 2/ ako zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov v uznanom Poľovnom revíri „Nenince“ a žalobcom 3/ ako užívateľom poľovného revíru (ďalej len „zmluva o užívaní poľovného revíru“).

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný odmietol zaevidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru s odkazom na § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 274/2019 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) z nasledujúcich dôvodov:

(i) zmluvu o užívaní poľovného revíru nepodpísali vlastníci vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, keďže dňa 20. decembra 2017 sa konali dve zhromaždenia vlastníkov a vlastníci poľovných pozemkov splnomocnili duplicitne na dve zhromaždenia vlastníkov rôznych splnomocnencov. Duplicitné splnomocnenia sa týkali pozemkov o výmere cca 550 ha (24,92% výmery poľovných pozemkov začlenených do dotknutého revíru). (Ne)platnosť pritom nemal mať kompetenciu posudzovať žalovaný, ale len súd. Preto žalovaný odkázal žalobcov, aby sa obrátili

na príslušný súd a zvolané zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nepovažoval za právne relevantné;

(ii) z notárskej zápisnice sp. zn. č. N 370/2017 zo dňa 20. decembra 2017 je zrejmé, že zhromaždenia vlastníkov sa mal zúčastniť aj zástupca Slovenského pozemkového fondu, Bratislava - F.. G. D.. V predložených materiáloch pre žalovaného však absentovalo splnomocnenie na zastupovanie uvedenej právnickej osoby na zhromaždení vlastníkov. Žalovaný preto nemal za preukázané, že splnomocnenie v predmetnej veci bolo vydané a bolo v súlade s interným predpisom Slovenského pozemkového fondu. Zástupca Slovenského pozemkového fondu podľa listiny prítomných zastupoval na zhromaždení pozemky o výmere 614,7575 ha (27,86 % výmery dotknutého revíru);

(iii) žalobcoví predložili aj splnomocnenia mŕtvych vlastníkov poľovných pozemkov, po ktorých podľa všetkého neboli právoplatne skončené dedičské konania ku dňu podpisu splnomocnení. Boli podpísané len domnelými dedičmi (Š. U., nar. XX. S. XXXX, zomrelý X. S. XXXX, podpísané vnukom a Z. I., nar. XX. M. XXXX, zomrelý X. Z. XXXX, podpísané synom);

(iv) z notárskej zápisnice sp. zn. č. N 370/2017 zo dňa 20. decembra 2017 vyplýva, že predsedajúci zhromaždenia konštatoval, že dotknutý poľovný revír nezasahuje do katastrálneho územia Y.. Táto skutočnosť však bola nepravdivá, keďže poľovný revír do tohto katastrálneho územia zasahuje, a to výmerou poľovného pozemku 1,7940 ha. Na zhromaždení vlastníkov účastníci zhromaždenia na túto skutočnosť nemysleli, nebola zverejnená verejná vyhláška v obci Trebušovce o zvolaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Žalovaný tiež na základe predloženia druhej technickej správy zo dňa 24. novembra 2017, vyhotovenej spoločnosťou Geomerkat, s.r.o., Veľký Krtíš konštatoval, že poľovný revír má zistenú inú výmeru, aká bola uvedená v rozhodnutí o uznaní dotknutého poľovného revíru. Rozdiel medzi výmerami z rozhodnutia a z predloženého elaborátu podľa žalovaného tvoril 111,39 ha. So zmenou poľovného revíru bolo podľa žalovaného potrebné sa vysporiadať pred uskutočnením zhromaždenia vlastníkov. Žalovanému boli predkladané dva elaboráty - podklady bez akéhokoľvek práve či faktami podloženého vysvetlenia, v rámci ktorých dochádzalo k úpravám výmery poľovných pozemkov v katastrálnom území Y. a Q. J. I.. Podľa žalovaného preto nebolo možné správnosť a relevantnosť predložených dokumentov;

(v) žalovaný nemal vo vzťahu k splnomocneniam vydaným jednotlivými obcami (obce Bátorová, Nenince, Seľany a Opatovská Nová Vec) na zastupovanie na zhromaždení vlastníkov za preukázané, že o zastupovaní obcí a hlasovaní na zhromaždení bolo rozhodované na obecných zastupiteľstvách. Žalovaný pritom odkázal na zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o majetku obcí“) a zásady hospodárenia. K splnomocneniam teda neboli priložené dokumenty - schválenie udelenia plnej moci na obecných zastupiteľstvách uvedených obcí, pričom tento nedostatok sa týkal 1,56 % poľovných pozemkov v dotknutom revíri;

(vi) v zmluve o užívaní poľovného revíru boli nesprávne uvedení identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru (žalobcu 3/), konkrétne nesprávne uvedené bolo IČO. Bolo uvedené IČO: 17 814 4189 namiesto správneho 51 485 419.

3. Na podklade správnej žaloby dospel správny súd k záveru, že dôvody žalovaného uvedené v bodoch (i), (v) a (vi) neobstoja ako dôvody na nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru.

4. Vo vzťahu k výhrade (i) správny súd zdôraznil, že je to práve žalovaný, kto je v procese evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či bola zmluva uzatvorená zákonom požadovanou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Preto príslušný orgán skúma aj podmienky, za ktorých sa zhromaždenie vlastníkov konalo, teda či boli dosiahnuté zákonom určené väčšiny hlasov. Žalovaný teda mal skúmať či o postúpení práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve, či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzatvorená medzi vlastníkom poľovného revíru, resp. vlastníkmi spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a) až d) zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), resp. prostredníctvom zástupcov splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal, a v akom rozsahu, a kedy bola plná moc udelená. Bolo preto úlohou žalovaného, aby vyhodnocoval aj otázku platnosti udelených plnomocnení

v prípade duplicity, a to z pohľadu priority ich udelenia, rozsahu ich udelenia, výlučnosti, nevýlučnosti, resp. ich konkurencie so zmluvami o obhospodarovaní poľnohospodárskej pôdy.

5. K výhrade (v) správny súd uviedol, že táto by bola dôvodná jedine v prípade, ak by žalovaný uviedol konkrétne skutočnosti, z ktorých vyplýva, že starostovia jednotlivých obcí prekročili svoju kompetenciu pri splnomocnení osôb, ktoré mali za tieto obce ako vlastníkov poľovných pozemkov zastupovať na zhromaždení. Zo zákona o obecnom zriadení podľa správneho súdu vyplýva, že starosta je výkonným a štatutárnym orgánom obce (§ 13 ods. 1 a 5 zákona o obecnom zriadení), pričom určovanie kompetencií starostu, resp. ich limitovanie, je výsledkom interného vzťahu obecného zastupiteľstva a starostu. Žalovaný mal bližšie špecifikovať, v čom (na základe čoho) mali starostovia dotknutých obcí prekročiť svoje kompetencie.

6. K výhrade (vi) správny súd uviedol, že k zmene IČO žalobcu 3/ došlo v čase od momentu uzatvorenia zmluvy o užívaní poľovného revíru do vydania opatrenia žalovaného o jej nezaevidovaní. Nešlo preto o nedostatok dotknutej zmluvy.

7. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam sa však správny súd stotožnil s výhradami žalovaného (ii), (iii) a (iv). Tieto výhrady považoval správny súd za postačujúce pre odobrenie záveru o zákonnosti nezaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru, a preto správnu žalobu zamietol.

8. K výhrade (ii) správny súd uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovia doručili žalovanému svoju žiadosť o zaevidovanie dotknutej zmluvy s prílohami, ktorej súčasťou však neboli splnomocnenia vlastníkov pre osoby, ktoré ich zastupovali na dotknutej schôdzi. V rámci prílohy č. 4 žalobcovia uviedli, že plné moci budú predložené na vyzvanie. Žalovaný prípisom č. OU-VK-PLO-2018/000657/002 zo dňa 5. januára 2018 vyzval žalobcov na predloženie splnomocnení, na základe ktorých boli vlastníci zastúpení na zhromaždení vlastníkov konanom dňa 20. decembra 2017 v priestoroch hotela CLAVIS, Jókaiho 22, Lučenec v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalobcovia na túto výzvu reagovali podaním zo dňa 19. januára 2018, v priložených dokladoch však absentovalo poverenie, ktoré by preukazovalo oprávnenie pre F. G. D. konať na zhromaždení vlastníkov za Slovenský pozemkový fond. Žalovaný bol podľa názoru správneho súdu povinný skúmať proces smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Na postup žalovaného sa pritom vzťahujú požiadavky podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy a § 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), a to vrátane zásady úzkej súčinnosti. Žalovaný postupoval správne, ak žalobcov 1/ a 2/ vyzval na predloženie splnomocnení, ktoré neboli priložené (na základe rozhodnutia žalobcov) k žiadosti. Keďže žalobcovia v reakcii na výzvu žalovaného nepredložili dokument preukazujúci, že F. G. D. bol oprávnený konať na zhromaždení vlastníkov v mene Slovenského pozemkového fondu, závery žalovaného k tomuto zastúpeniu zodpovedajú jeho zisteniam obsiahnutým v administratívnom spise. Túto skutočnosť nie je spôsobilé prelomiť ani predloženie poverenia v súdnom konaní, a to s ohľadom na § 134 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Správny súd neuznal ani argumentáciu žalobcov, že Slovenský pozemkový fond nesplnomocnil F. G. D., ale poveril ho na zastupovaní, pričom výzva žalovaného smerovala len k predloženiu splnomocnení. Z obsahu výzvy žalovaného bolo podľa správneho súdu jasné, že žalovaný požadoval preukázanie oprávnení pre zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov konať na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov.

9. Rovnako správny súd považoval za dôvodnú (iii) výhradu žalovaného, že boli predložené splnomocnenia za mŕtvych vlastníkov poľovných pozemkov. Žalobcovia podľa správneho súdu nepreukázali, že by osoby, ktoré podpísali predmetné splnomocnenia (ako rodinní príslušníci zomrelých) boli jediní do úvahy pripadajúci dedičia po dotknutých zomrelých. Neboli tak bez ďalšieho osoby oprávnené vystupovať v mene týchto zomrelých vlastníkov.

10. Správny súd sa tiež stotožnil s (iv) výhradou žalovaného, a teda že na zhromaždení vlastníkov boli vznášané námietky pánom M. G., že verejná vyhláška o konaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nebola zverejnená v katastrálnom území Y. Keďže katastrálne územie Y. nebolo zahrnuté ako súčasť poľovného revíru v čase konania zhromaždenia (hoci malo byť) a nebola zverejnená ani vyhláška o konaní zhromaždenia na úradnej tabuli obce Trebušovce, nebol podľa názoru správneho súdu dodržaný zákonom nastavený postup pri zvolaní a konaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadreniu ku kasačnej sťažnosti

11. Proti napádanému rozsudku správneho súdu podali žalobcovia 1/ až 3/ - sťažovatelia (ďalej spolu len ako „sťažovatelia“) kasačnú sťažnosť prioritne z dôvodu, že tento je podľa ich názoru nedostatočne a arbitrárne odôvodnený, čo predstavuje nesprávny procesný postup správneho súdu, ktorým došlo k tomu, že sťažovateľom bolo znemožnené, aby uskutočňovali im patriace procesné práve v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Ďalej tiež namietajú nesprávne právne posúdenie veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Navrhujú preto rozsudok správneho súdu zmeniť tak, že bude zrušené rozhodnutie žalovaného a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľka k správnym súdom odobrenej (ii) výhrade žalovaného namietala, že správny súd nebral do úvahy vyjadrenie sťažovateľov (obsiahnuté v ich replike), podľa ktorého o absencii poverenia pre F.. G. D. v podkladoch predložených žalovanému nevedeli. Mali byť preto v súlade so zásadou súčinnosti žalovaným vyzvaní na doplnenie chýbajúcej listiny. Sťažovatelia sa tiež nestotožňujú s posúdením obsahu výzvy žalovaného správnym súdom. Naďalej akcentujú, že žalovaný opomenul jednoznačne vyzvať sťažovateľov na doplnenie poverenia od Slovenského pozemkového fondu a žiadal „len“ o doplnenie splnomocnení, ktoré sťažovatelia riadne a včas doručili.

13. Vo vzťahu k (iii) výhrade žalovaného, s ktorou sa stotožnil správny súd, sťažovatelia namietali, že správny súd sa nevysporiadal s ich podstatnou námietkou, a teda že zistená vada sa týka vlastníctva zanedbateľnej výmery pozemkov k celkovej výmere poľovného revíru (1,56 %). Nemala teda žiaden vplyv na výsledok hlasovaní na zhromaždení vlastníkov (67,58 %) a nemohla byť preto ani dôvodom pre nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru.

14. K ostatnej (iv) výhrade žalovaného, s ktorou sa stotožnil správny súd, sťažovatelia uvádzajú, že správny súd sa, rovnako ako žalovaný, vôbec nevysporiadal s ich argumentáciou založenou na liste spoločnosti SUHOX SK, s.r.o. Dotknutý poľovný revír totiž zasahuje do katastrálneho územia Y. len v minimálnom rozsahu (1,794 ha), pričom výlučným vlastníkom týchto poľovných pozemkov je spoločnosť SUHOX SK, s.r.o. (LV č. XXX). Predmetná spoločnosť svojím listom, ktorý bol predložený aj správne mu súdu, oznámila, že bola informovaná o zvolanom a uskutočnenom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dotknutého revíru, tohto zhromaždenia sa nezúčastnila, jej práva neboli dotknuté a nebude ani namietat zákonnosť rozhodnutí prijatých na predmetnom zhromaždení. Sťažovatelia boli názoru, že účel a zmysel § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve bol dosiahnutý (informovanie dotknutých vlastníkov o možnosti účasti na hlasovaní), pričom v predmetnej veci neexistuje nikto, kto by bol negatívne dotknutý postupom sťažovateľov na svojich právach. Zastávali preto názor, že zistený nedostatok - nevyvesenie verejnej vyhlášky v obci Trebušovce, nie je dôvodom na nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v tejto veci.

15. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľov sa vyjadril aj žalovaný, ktorý akcentoval správnosť a zákonnosť napádaného rozsudku správneho súdu. Navrhol preto, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľov zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

16. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S v zložení zo sudkyň JUDr. Kataríny Benczovej (predsedníčka senátu), Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa

spravodajkyňa) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., pričom v kasačnom konaní je vec vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

17. Z dôvodu dlhodobu plánovanej neprítomnosti predsedníčky senátu v čase vyhlásenia predmetného rozsudku rozhodoval senát 3S v súlade s Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2022 v znení opatrení č. 1 až 8 v zložení zo sudkyň JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. (predsedníčka zastupujúceho senátu 4S), Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľov bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľmi (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Z obsahu administratívneho spisu zistil kasačný súd nasledujúci skutkový stav:

20. Dňa 21. decembra 2017 bola žalovanému doručená „Žiadosť evidenciu zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru „N e n i n c e“. V rámci prílohy žiadosti k prílohe č. 4 bolo uvedené „Príloha č. 4: Plné moci - predložíme na vyzvanie“.

21. K žiadosti pripojili sťažovatelia 1/ a 2/ aj notársku zápisnica sp. zn. N 370/2017, Nz 59641/2017, NCR1s 60409/2017 zo dňa 20. decembra 2017 o osvedčení priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíre „N e n i n c e“, konaného dňa 20. decembra 2017 o 14:00 hod. v hoteli CLAVIS, Jókaiho 22, 984 01 Lučenec. K zápisnici bola pripojená aj listina prítomných vlastníkov poľovných pozemkov, kde je uvedený aj vlastník „SR - v správe Slovenského pozemkového fondu, Búdkova 36, Bratislava 11, PSČ 81747 - v zastúpení F. D. G.“, ktorý bol „zastúpený na základe PM - F. D. G.“, pričom išlo o vlastníka 27,86 % výmery poľovných pozemkov uvedených v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru a 26,52 % výmery poľovných pozemkov zistených z geodetických podkladov. Celkovo sa zhromaždenia mali zúčastniť vlastníci 76,15 % výmery poľovných pozemkov uvedených v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru, resp. 72,49 % výmery poľovných pozemkov zistených z geodetických podkladov. Z predmetnej zápisnice tiež vyplýva, že všetci prítomní vlastníci hlasovali „ZA“ zmluvu o užívaní poľovného revíru.

22. Listom označeným ako „Oznámenie o platnosti schválenej zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri „Nenince“ a výzva na doplnenie dokladov“ č. OU-VK-PLO-2018/000657-002 zo dňa 5. januára 2018 vyzval žalovaný sťažovateľov, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy doplnili svoju žiadosť o:

- „Vierohodné doklady preukazujúce vlastníctvo k poľovným pozemkom (listiny vlastníctva ku dňu 20.12.2017 nie staršie ako 3 mesiace) jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov v PR „Nenince“, ktorý sa zúčastnili zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov PR „Nenince“, resp. bolo za nich hlasované na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru „Nenince“ konaného dňa 20.12.2017 v priestoroch hotela CLAVIS, Jókaiho 22, Lučenec“;
- „Splnomocnenia, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru „Nenince“ konaného dňa 20.12.2017 v priestoroch hotela CLAVIS, Jókaiho 22, Lučenec“.

23. Dňa 12. januára 2018 bol žalovanému doručený list spoločnosti SUHOX SK s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 36 869 767, v ktorom uviedla, že je informovaná o zvolanom a uskutočnenom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „Nenince“, ktoré sa uskutočnilo dňa 20. decembra 2017 o 14:00 hod. v hoteli CLAVIS na adrese Jókaiho 22, 984 01 Lučenec. Uvedeného zhromaždenia sa spoločnosť nezúčastnila, ich práva rozhodnutiami prijatými na predmetnom zhromaždení neboli dotknuté, nemajú aktívny záujem na rozhodovaní o užívaní poľovníckeho revíru, zákonnosť prijatých rozhodnutí nechce dotknutá spoločnosť rozporovať a takéhoto práva sa aj vzdáva.

24. Dňa 19. januára 2018 bolo žalovanému doručené doplnenie podkladov zo strany sťažovateľov, pričom v prílohe doložili aj list spoločnosti SUHOX SK, s.r.o. V prílohách predmetného listu absentuje

poverenie/splnomocnenie zo strany Slovenského pozemkového fondu pre F. D. G. na zastupovanie na dotknutom zhromaždení vlastníkov.

25. Opatrením č. OU-VK-PLO-2018/000657-005 to dňa 25. januára 2018 žalovaný s odkazom na § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve nezaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru z dôvodu, že v dotknutom poľovnom revíri už sú schválené zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva do 25. novembra 2018, ktoré sú platné.

26. Dňa 24. októbra 2018 správny súd rozsudkom č. k. 23 S 58/2018-81 zrušil predchádzajúce opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom na zrušenie opatrenia bolo, že žiadosť sťažovateľov nesmerovala k tomu, aby nimi predložená zmluva o užívaní poľovného revíru bola zaevidovaná počas platnosti predošlých nájomných zmlúv, ale až po ukončení týchto zmlúv.

27. Žiadosťou zo dňa 7. februára 2019 požadoval žalovaný od sťažovateľov predloženie dokumentu o splnení povinnosti podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve v obci Trebušovce.

28. Sťažovatelia identickými listami doručenými žalovanému dňa 18. februára 2019 a 21. februára 2019 namietali prekročenie zákonného rámca dokazovania zo strany žalovaného a situáciu ohľadne oznámenia uskutočnenia zhromaždenia vlastníkov v obci Trebušovce vysvetlili s odkazom na list spoločnosti SUHOX SK, s.r.o.

29. Následne žalovaný svojim opatrením zo dňa 6. marca 2019 nezaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru „Nenince“ z dôvodov uvedených v bode 2 tohto rozsudku.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

30. Kasačný súd na úvod konštatuje, že sťažovateľka vznesla viacero kasačných námietok týkajúcich sa tak zmätočnosti procesného postupu správneho súdu a napádaného rozsudku (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP) ako aj právneho posúdenia (§ 440 písm. 1 písm. g) SSP). Kasačný súd sa prednostne zaoberal práve namietanou vadou zmätočnosti, keďže len riadne vydaný a odôvodnený rozsudok správneho súdu môže byť podkladom pre ďalšie skúmanie správnosti v ňom obsiahnutých právnych úvah správneho súdu.

31. V súvislosti s kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP kasačný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že „jedným z imanentných princípov obsiahnutých v práve na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je povinnosť súdov odôvodniť svoje rozhodnutie. Táto je normatívne vyjadrená v § 139 ods. 2 SSP. Povinnosť správneho súdu odôvodniť svoje rozhodnutie má pritom dvojaký význam. Na jednej strane zabezpečuje a garantuje právo účastníka súdneho konania poznať dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie správneho súdu prijaté a poznať odpovede na zásadné argumenty ním v konaní vznesené (účel odôvodnenia dovnútra, smerom k účastníkom konania), na druhej strane zabezpečuje verejnú kontrolu nad výkonom súdnej moci umožnením pochopenia dôvodov rozhodnutia súdu širokou verejnosťou (účel odôvodnenia navonok, vo vzťahu k verejnosti)“ (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžfk 117/2020 zo dňa 25. mája 2022, bod 53).

32. Procesná povinnosť správneho súdu odôvodniť svoje rozhodnutie v podstatnom znamená, povinnosť súdu poskytnúť jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05)“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 314/2018 zo dňa 13. novembra 2018, bod 20).

33. Rozsah a kvalitu odôvodnenia súdneho rozhodnutia je pritom vždy potrebné posudzovať v nadväznosti na jeho výrok. Teda či súd poskytol odpovede na všetky pre súdne konanie podstatné

otázky v takej miere, aby obhájal svoj výrok aj v prípade jeho podrobenia kritike založenej na procesných tvrdeniach účastníkov konania vznesených počas súdneho konania. Účelom kasačného konania v nadväznosti na námietku nedostatočne odôvodneného rozhodnutia súdu nie je rušiť súdne rozhodnutie len pre doplnenie jeho odôvodnenia vo vzťahu k námietkam, ktoré aj tak vo svojej podstate a výsledku nemajú vplyv na samotný výrok súdneho rozhodnutia.

34. V nadväznosti na vyššie uvedené východiská preskúmal kasačný súd napádaný rozsudok správneho súdu. V tomto smere je potrebné uviesť, že žalovaný identifikoval celkov 6 dôvodov, ktoré či už samostatne, ale aj vo svojom vzájomnom prepojení mali odôvodňovať nezaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v predmetnej veci (bod 2 tohto rozsudku). Sťažovatelia vo svojej správnej žalobe namietali všetkých 6 dôvodov identifikovaných žalovaným, pričom správny súd v napádanom rozsudku považoval za správnu argumentáciu sťažovateľov proti 3 dôvodom nezaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru (výhrady (i), (v) a (iv) žalovaného), avšak na druhej strane sa stotožnil s ďalšími troma výhradami žalovaného - (ii), (iii) a (iv), pričom tieto považoval za dostatočne zásadné pre odobrenie záveru žalovaného o nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru.

35. Kasačný súd v intenciách sťažnostných bodov sťažovateľov podrobne preskúmal napádaný rozsudok správneho súdu. Zistil, že napádaný rozsudok správneho súdu je náležité, teda riadne a vyčerpávajúco odôvodnený vo vzťahu k (ii) výhrade žalovaného - a teda k riadnemu nepreukázaniu zastúpenia Slovenského pozemkového fondu na spornom zhromaždení vlastníkov F. G. D., čím došlo k spochybneniu hlasovania subjektu zastupujúceho vlastníka až 27,86 % výmery dotknutého revíru. Takáto pochybnosť nepochybne mohla mať dopad aj na výsledky hlasovania zhromaždenia vlastníkov. Správny súd konštatoval kompetenciu žalovaného skúmať zastúpenie vlastníkov, potrebu priložiť všetky splnomocnenia k notárskej zápisnici, konštatoval tiež pasivitu sťažovateľov 1/ a 2/, ktorí splnomocnenia riadne nepredložili spolu so žiadosťou o zaevidovanie zmluvy, splnomocnenie, resp. poverenie pre F. G. D. nepredložili ani po výzve žalovaného (čím bola podľa správneho súdu realizovaná zásada súčinnosti žalovaného). Správny súd tiež odmietol argumentáciu sťažovateľov o nezrozumiteľnosti výzvy žalovaného a uviedol, že nemohol zohľadniť oneskorené predloženie sporného poverenia v správnom súdnom konaní. Preto dospel k názoru, že žalovaný postupoval správne, keď z tohto dôvodu zmluvu o užívaní poľovného revíru nezaevidoval. Podrobné odôvodnenie správneho súdu je v tomto smere obsiahnuté v bodoch 59 až 64 napádaného rozsudku, ktoré sú zhrnuté aj v bode 8 tohto rozsudku. Kasačný súd považuje v tomto smere odôvodnenie správneho súdu za náležité a právne názory v ňom vyjadrené za preskúmateľné.

36. S ohľadom na túto skutočnosť bolo úlohou kasačného súdu, v kontexte kasačných námietok sťažovateľov, preskúmať správnosť záverov správneho súdu v časti, v ktorej odobril (ii) výhradu žalovaného, a súčasne posúdiť, či tento odôvodnený záver správneho súdu postačuje pre odobrenie zákonnosti napádaného rozsudku správneho súdu ako aj napádaného opatrenia žalovaného.

37. Pri riešení právnych otázok v predmetnej veci kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vrátane jeho veľkého senátu.

38. Kasačný súd považuje za potrebné, v súvislosti s procesom evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, rozsahom skúmania žalovaného pri evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru a aj následným prístupom správnych súdov, poukázať na ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu, podľa ktorej (za všetky sumarizujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020, body 24 až 30):

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež

korešpondovať a naplňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017)

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálne technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp.zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).

29. Ako už bolo vyššie uvedené, v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti, že notár v notárskej zápisnici podľa § 64 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) osvedčuje skutočnosť, ktorú bol schopný vnímať svojimi zmyslami, teda osvedčuje opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti. Notár nevykonáva právne hodnotenie a nepotvrďuje súlad zaznamenaného skutkového stavu so zákonom. V žiadnom prípade nemožno takto spísanú notársku zápisnicu chápať ako osvedčenie, že daný dej sa aj uskutočnil v súlade so zákonom, teda že boli splnené všetky podmienky, ktoré právne predpisy na daný dej vyžadujú. Notár nevstupuje do daného deja, neposkytuje právne rady a ani neusmerňuje priebeh deja (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018).

30. Z uvedeného vyplýva, že notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nenahrádza prieskumnú činnosť správneho orgánu, či boli splnené zákonné podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru.“

39. Aplikujúc vyššie uvedené judikaturne východiská na prípad sťažovateľov kasačný súd, rovnako ako správny súd, zastáva názor, že úlohou žalovaného v procese evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru bolo skúmať, či túto zmluvu podpísali vlastníci poľovných pozemkov vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) a v rámci toho tiež skúmať, či zástupcovia týchto vlastníkov na spornom zhromaždení disponovali potrebným splnomocnením a v akom rozsahu.

40. Podľa § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve:

„Prítomní vlastníci poľovných pozemkov sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby, alebo meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je vlastníkom poľovných

pozemkov, výmeru poľovných pozemkov pripadajúcich jednotlivým osobám a podiel výmery vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru. Zvolávateľ zabezpečuje a overuje zápis do listiny prítomných. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, ktorej prílohou je listina prítomných.“

41. Kasačný súd, vychádzajúc z administratívneho spisu, konštatuje, že sťažovatelia 1/ a 2/ nepriložili ku svojej žiadosti splnomocnenia na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov na dotknutom zhromaždení vlastníkov. V žiadosti výslovne uviedli, že tieto doručia až na základe výzvy príslušného orgánu (bod 20 tohto rozsudku). Takéto splnomocnenia neboli ani súčasťou (prílohou) vyhotovenej notárskej zápisnice zo sporného zhromaždenia vlastníkov. Z ustanovenia § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, ako aj zo samotnej notárskej zápisnice vyplýva, že prítomný notár nezabezpečoval a ani neoveroval zápisy do listiny prítomných (ktorá bola prílohou notárskej zápisnice). Tieto úkony vykonávali zvolávatelia.

42. Kasačný súd sa stotožňuje so správnym súdom v tom, že žalovaný postupoval správne, pokiaľ sťažovateľov listom zo dňa 5. januára 2018 (bod 22 tohto rozsudku) vyzval na predloženie dokladov preukazujúcich zastúpenie vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Nenince zástupcami, ktorí v ich mene mali hlasovať na spornom zhromaždení vlastníkov, a to vrátane zastúpenia Slovenského pozemkového fondu. Práve týmto úkonom žalovaný dostal zadosť zásade súčinnosti podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, keď umožnil sťažovateľom preukázať skutočnosti, ktoré neboli preukázané už samotnou žiadosťou a ani prílohami k nej priloženými.

43. Rovnako ako správny súd aj kasačný súd považuje za účelové tvrdenia sťažovateľov namietajúce znenie výzvy žalovaného zo dňa 5. januára 2018, keď táto neobsahuje explicitne aj vyžiadanie „poverenia“ pre zástupcu Slovenského pozemkového fondu, ale len „splnomocnení, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení vlastníkov“. Kasačný súd v súvislosti s týmto dáva do pozornosti, že samotní sťažovatelia na označenie všetkých dokladov preukazujúcich existenciu zastúpenia vlastníkov poľovných pozemkov (vrátane Slovenského pozemkového fondu) na dotknutom zhromaždení už v žiadosti použili pojem „plné moci“ (bod 20 tohto rozsudku), pričom aj v notárskej zápisnici, resp. v jej neoddeliteľnej súčasťi - listine prítomných vlastníkov poľovných pozemkov bol F.. D. G. uvedený pri Slovenskom pozemkovom fonde ako „zastúpený na základe PM“. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že sami sťažovatelia dlhodobo označovali doklad preukazujúci zastúpenie Slovenského pozemkového fondu ako splnomocnenie či plnomocnenstvo, nie je preto zrejmé, na základe čoho mali byť vovedení do omylu, pokiaľ vo výzve zo dňa 5. januára 2018 použil žalovaný slovo „splnomocnenia“. Kasačný súd sa stotožňuje tiež s názorom správneho súdu, že výzva žalovaného zo dňa 5. januára 2018 bola jasná a určitá, bolo z nej zrejmé, aké doklady žalovaný od sťažovateľov požaduje - splnomocnenia, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na dotknutom zhromaždení (bod 22 tohto rozsudku). Teda aj splnomocnenie, ktoré oprávňovalo F.. G. D. zastupovať Slovenský pozemkový fond - poverenie od Slovenského pozemkového fondu.

44. Na výzvu žalovaného reagovali sťažovatelia listom zo dňa 19. januára 2018. Kasačný súd podrobne preskúmal administratívny spis a konštatuje, že prílohou tohto listu nebol doklad (splnomocnenie či poverenie), ktoré by preukazovalo zastúpenie Slovenského pozemkového fondu F.. G. D. na spornom zhromaždení vlastníkov. Tento dokument nebol žalovanému doložený počas celého administratívneho postupu. Keďže Slovenský pozemkový fond predstavoval vlastníka, resp. zastupoval vlastníka 27,86 % výmery poľovných pozemkov poľovného revíru Nenince na dotknutom zhromaždení, pričom „ZA“ predmetnú zmluvu o užívaní poľovného revíru mali hlasovať (vrátane Slovenského pozemkového fondu) vlastníci celkovo 76,15 %, resp. 72,49 % celkovej výmery poľovných pozemkov predmetného poľovného revíru, spochybnením zastúpenia Slovenského pozemkového fondu v administratívnom postupe nebolo preukázané, že na spornom zhromaždení za zmluvu o užívaní poľovného revíru skutočne hlasovala nadpolovičná väčšina vlastníkov rátaná podľa výmery pozemkov patriacich do poľovného revíru (§ 16 ods. 1 v spojení s § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve).

45. Kasačný súd preto zastáva názor, rovnako ako správny súd, že sťažovatelia v tomto smere nepreukázali a ani žalovanému sa nepodarilo zistiť, že by boli splnené podmienky na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru v nadväznosti na zhromaždenie vlastníkov, ktoré bolo uskutočnené dňa 20. decembra 2017 v priestoroch hotela CLAVIS, Jókaiho 22, Lučenec. Odmietnutie zaevidovania zmluvy zo strany žalovaného bolo preto aj podľa názoru kasačného súdu v tomto smere dôvodné.

46. Kasačný súd považuje za nerelevantnú argumentáciu sťažovateľov, že k nedoloženiu poverenia Slovenského pozemkového fondu pre F.. G. D. zo dňa 20. decembra 2017 na základe výzvy žalovaného došlo omylom. V tomto smere je potrebné uviesť, že ani zásada súčinnosti správneho orgánu a jej uplatňovanie nemá slúžiť na negovanie a obchádzanie procesnej zodpovednosti účastníka konania. Zásada súčinnosti ukladá správne mu orgánu povinnosť efektívne umožniť účastníkovi konania predkladať tvrdenia a dôkazy, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť konanie v jeho prospech. Pokiaľ však účastník konania nevyužije priestor poskytnutý správnym orgánom a v dôsledku jeho procesnej pasivity alebo nezodpovednosti dôjde k nevyhovaniu jeho žiadosti, tento stav nemožno pripisovať na ľarchu postupu správneho orgánu. V duchu starorímskeho *vigilantibus iura scripta sunt* (t. j. „práva patria bdelym“) platí, že práva patria tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú s dostatočnou starostlivosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať (obdobne tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SžF 65/2011).

47. V tomto prípade sťažovatelia nekonali zodpovedne a obozretne, keď dotknuté splnomocnenia (vrátane poverenia od Slovenského pozemkového fondu) nepredložili so svojou žiadosťou a poverenie od Slovenského pozemkového fondu nepredložili ani dodatočne na základe výzvy žalovaného. Práve procesne nezodpovedný prístup sťažovateľov v tomto smere znemožnil preukázanie adekvátnej a zákonnej väčšiny vlastníkov hlasujúcich na spornom zhromaždení a privodil neúspech sťažovateľov tak v konaní pred žalovaným, ako aj pred správnym súdom a kasačným súdom.

48. Rovnako sa kasačný súd, odkazujúc na § 135 SSP, stotožnil s názorom správneho súdu, že súc viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania opatrenia žalovaného nemohol správny súd pri preskúmaní zákonnosti tohto opatrenia zohľadniť poverenie Slovenského pozemkového fondu predložené až so správnou žalobou sťažovateľov. Kasačný súd dáva do pozornosti sťažovateľov, že nie je úlohou správneho súdneho konania odstraňovať následky nedbalého prístupu sťažovateľov počas administratívneho konania, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí a opatrení v takomto konaní vydaných.

49. Vyššie uvedené skutočnosti vedú kasačný súd k záveru, že žalovaným identifikovaný nedostatok (ii) predstavuje aj bez akceptovania ďalších výhrad žalovaného zákonný dôvod na odmietnutie zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru v tejto veci, keďže nebolo preukázané splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve v rámci procesného postupu žalovaného. Správny súd sa pri zamietnutí správnej žaloby sťažovateľov vo vzťahu k tejto, hlavnej, časti opatrenia žalovaného riadne vysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľov a svoj rozsudok aj riadne odôvodnil. Kasačný súd zastáva názor, že práve tento nedostatok (nedoloženie splnomocnenia/poverenia Slovenského pozemkového fondu pre pána F.. G. D. na zastupovanie vlastníka na spornom zhromaždení ani na výzvu žalovaného) je aj rozhodujúcim argumentom z pohľadu posudzovania zákonnosti rozsudku správneho súdu.

50. Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že napadnutý rozsudok správneho súdu je skutočne nedostatočne odôvodnený vo vzťahu k argumentácii sťažovateľov týkajúcej sa výhrad žalovaného (iii) a (iv).

51. Vo vzťahu k výhrade (iii) žalovaného sa správny súd stotožnil so žalovaným pri jeho hodnotení nedostatku predloženia splnomocnenia za mŕtvych vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré boli podpísané domnelými dedičmi týchto vlastníkov. Správny súd sa však úplne opomenul vysporiadať s podstatnou žalobnou námietkou sťažovateľov, že táto vada nemohla mať vplyv na výsledok zhromaždenia vlastníkov, keďže sa týkala len vlastníkov zanedbateľnej výmery pozemkov k celkovej výmere poľovného revíru (1,56 %). Za uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru pritom na zhromaždení uskutočnenom dňa 20. decembra 2017 v priestoroch hotela CLAVIS, Jókaiho 22, Lučenec pritom hlasovali vlastníci až 76,15 %, resp. 72,49 % celkovej výmery poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru Nenince.

52. Rovnako sa správny súd v nadväznosti na výhradu (iv) žalovaného nevysporiadal so sťažovateľmi namietanou skutočnosťou, že jediným subjektom, ktorý mohol byť dotknutý na právach neoznámením uskutočnenia zhromaždenia vlastníkov verejnou vyhláškou v obci Trebušovce (v rozpore s § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve) bola spoločnosť SUHOX SK, s.r.o. Táto pritom následným listom zo dňa

12. januára 2018 (bod 23) oznámila žalovanému, že o uskutočnení predmetného zhromaždenia je informovaná, necíti sa byť dotknutá na svojich právach, o výkon práva poľovníctva v danom revíri sa nezaujíma a prípadnú nezákonnosť rozhodnutí prijatých na spornom zhromaždení nemieni namietať, takéhoto práva sa aj vzdáva. Správny súd podľa kasačného súdu najmä neposkytol náležitú odpoveď na otázku, či možno odmietnuť zaevidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru v záujme ochrany práv subjektu, ktorý sa týchto práv výslovne vzdal, nemal záujem o ich uplatnenie a ochranu, a ak áno, z akých dôvodov.

53. Avšak v kontexte predchádzajúcich záverov kasačného súdu (body 39 až 49 tohto rozsudku) sú tieto nedostatky len marginálne (nešlo o skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie správneho súdu) a nemajúce vplyv na výrok napádaného rozsudku. Totiž ani prípadný zrušujúci rozsudok kasačného súdu, ktorým by tento vrátil vec správneho súdu na doodôvodnenie v zostávajúcej časti (body 51 a 52 tohto rozsudku), by totiž nič nezmenil na potrebe zamietnutia správnej žaloby s ohľadom na zákonný, zistený a zdokumentovaný nedostatok - výhradu žalovaného (v).

V.

54. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľov, ktoré by mohli odôvodňovať zrušenie napadnutého rozsudku. Rozsudok správneho súdu považuje vo vzťahu k podstatnému dôvodu zamietnutia správnej žaloby sťažovateľov a podstatnému dôvodu pre odmietnutie zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru žalovaným (z ktorého vychádza aj opatrenie žalovaného) za v postačujúcej miere odôvodnený a vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

56. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovatelia nemali úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

57. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.